

דברים ליום הזיכרון לשואה והגבורה, תשע"א, 2.5.2011

ראש המועצה, אייל בצר, אריה פינסקר, העד שלנו, תלמידים ומורים יקרים,

אנו מציינים היום את יום הזיכרון לשואה ולגבורה תשע"א ובמרכז הטקס עומד המסע לפולין.

זהו מסע מסורתי אליו יוצאים תלמידי י"א שלנו מדי שנה והוא משלב לימוד והיכרות של יהדות פולין ערב מלחמת העולם השנייה עם מפגש עם מוראות השואה וסיפורם של הנספים על אדמת פולין ואירופה כולה.

המסע מזמן לימוד מידע היסטורי חשוב מעין כמותו, אך גם טלטלה רגשית ונפשית הנגרמת מן המפגש עם הרוע האנושי בשיאו. הסיפורים האישיים והעדים איתם נפגשים במסע מזמנים גם היכרות עם חוויות אנושיות חיוביות של סיוע, נקיטת יוזמה, הושטת יד ואומץ לב.

בני הנוער השבים מן המסע חוזרים אחרים: בוגרים יותר, עשירים בידע שנוצר מן החוויה השכלית והרגשית גם יחד.

תקוותי היא שהמטען הערכי עימו הם חוזרים יורכב משני נדבכים מרכזיים: הראשון, ההכרה בחשיבות מדינת ישראל עבור העם היהודי, חשיבות המקום, השפה והזהות המשותפת כישראלים, והנדבך השני, האוניברסאלי, המחייב אותנו כבני אדם להתייחס באנושיות וביחס של כבוד ושוויון לכל אדם באשר הוא ולהוקיע כל גילוי של גזענות או של שנאת זרים.

אסיים בשירה של רחל המשוררת, שבימים אלה מציינים 80 שנים למותה. בשירה היא קובלת על כך שלא רק עשיר לא מודע למצוקות העני אלא גם אדם עני לא קשוב לסבלו של אחיו.

"פשטתי יד לבקש רחמים,

פת רחמים זעומה;

יומי העריב ולבי משמים,

דרכי עגומה.

אטומות הן מאז לקול הרעב

אזני נגיד ונדיב.

אך למה אביון לא ראה ללב

של אביון אחיו!.."